

ALAPTANÍTÁSOK

Szolgálati ajándékok 2. – Apostoli szolgálat

A kazettán a szolgálati ajándékokról hallotok tanítást.
Ez a kazetta az apostoli szolgálatról tanít.

Efezus 4:11-12

„És Ő adott némelyeket apostolokul, némelyeket prófétácul, némelyeket evangélistácul, némelyeket pedig pásztorokul és tanítócul: Szolgálat munkájára tökéletesítve a szenteket, a Krisztus Testének építésére:”

1Korinthus 12:27-28

„És akár szenved egy tag, vele együtt szenvednek a tagok mind; akár tisztességgel illetetik egy tag, vele együtt örülnek a tagok mind. Ti pedig a Krisztus Teste vagytok, és tagjai rész szerint. És pedig némelyeket rendelt az Isten a Gyülekezetben először apostolokul, másodsor prófétácul, harmadsor tanítócul; azután csodatévő erőket, aztán gyógyításoknak ajándékait, segítőket, vezetőket, nyelvek nemeit.”

Róma 12:4-8

„Mert miképpen egy testben sok tagunk van, minden tagnak pedig nem ugyanazon cselekedete van: Azonképpen sokan egy Test vagyunk a Krisztusban, egyenként pedig egymásnak tagjai vagyunk. Minthogy azért külön-külön ajándékaink vannak a nekünk adott kegyelem szerint, akár prófétálás, a hitnek mértéke szerint teljesítsük; Akár szolgálat, a szolgálatban; akár tanító, a tanításban; Buzdító, a buzdításban; az adakozó szelídséggel; az előljáró szorgalmatossággal; a könyörülő vidámsággal tegye.”

A szolgálati elhívások felsorolásában minden alkalommal az első helyen áll az apostoli elhívás.
Ez a szolgálati hivatal Jézus Krisztus által lett betöltve először.

Zsidó 3:1

„Annakokáért szent atyafiak, mennyei elhívásnak részesei, figyelmezzetek a hitvallásunk apostolára és főpapjára, Krisztus Jézusra.”

Jézus Krisztus tehát az apostolság legnagyobb példaképe. A legnagyobb mintaképe a küldöttnek. A görög nyelvben az *'apostol'* a megfelelője a *'küldött'*. Vagyis olyan valaki, akit elküldöttek.

János 20:21

„Ismét monda azért nekik Jézus: Békesség néktek! Amiként engem küldött az Atya, én is akképpen küldelek titeket.”

Jézus tehát betöltötte azt a hivatalt. Ő egy küldött volt, egy igazi apostol.

Az igazi apostol mindig egy küldetéssel rendelkezik, egy szent küldetéssel. Nem csupán arról van szó, hogy ő elindul magától, hanem egy olyan valaki, akit igazi küldetéssel küldött az Atya.

Az apostol azonban több mint az Úrnak egy küldöttje – ez egy hivatal, erővel és szentséggel felruházva. Amikor a szolgálati elhívások listáját olvassuk, mindig az első helyen áll.

Efezus 4:11

„És Ő adott némelyeket apostolokul, némelyeket prófétácul, némelyeket evangélistácul, némelyeket pedig pásztorokul és tanítócul.”

Ugyanígy láthatjuk a következő Igében – a felsorolás helyén az első helyen áll:

1Korinthus 12:28

„És pedig némelyeket rendelt az Isten a Gyülekezetben először apostolokul, másodsor prófétákul, harmadszor tanítókul.”

Miért fontos a felsorolási sorrend? Azért, mert Isten mindent az Ő általa felépített szent rendben rendelt el.

Sokszor találsz olyat, hogy egy bizonyos szolgálót az Isten két hivatalra is elhív – ilyenkor fontos, hogy megtalálja az illető az összetételt. Ahogy Pál apostol egyben egy tanító és egy próféta is volt, mielőtt az apostoli hivatalba lépett volna.

A mai időkben is találsz olyan szolgálókat, akiknek kettős elhívásuk van. Prófétai és tanítói szolgálatuk egyben, és nagyon nehéz megtalálni az egyensúlyt a szolgálatukban. Ilyen például Kenneth Hagin is. Egy időben a prófétai szolgálata elé helyezte a tanítói szolgálatát. Nagyon kell vigyázni, hogy az egyik hivatali elhívás ne szenvedje kárát a másiknak! Meg kellett tehát tanulnia, hogy hogyan kell két hivatalban egyszerre helyt állnia!

1Korinthus 12:28-ban ezek a hivatalok a fontossági sorrendjükben vannak felsorolva, és az apostoli hivatal áll az első helyen. Ez a felsorolás sokatok számára fog segíteni, hogy ezeket az elhívásokat a megfelelő fontossági sorrendbe tudjátok helyezni.

Mik a jelei egy apostoli szolgálatnak?

Pál apostol a következőket mondja az ő apostoli szolgálatáról:

2Korinthus 12:12

„Apostolságomnak jelei megbizonyosodtak köztetek teljes állhatatosságban, jelekben, csodákban és erőkben is.”

Pál apostol itt védelmezi a saját apostoli hivatását. Mondja itt az Igében, hogy az apostoli elhívásnak szellemi jelek és csodák kell, hogy kövessék! És írja az apostol, hogy: *„köztetek sok tűrésben, jelekben és csodákban mutatkozott meg az apostolságom jelei.”*

Rögtön két dolgot tehát megjegyezhetünk az apostoli hivatallal kapcsolatban. Az első, hogy a Szellemnek kiváló és csodálatos ajándékai kell, hogy jelen legyenek, és a Szellemnek kiváló gyümölcssei kell, hogy jelen legyenek! Pál pontosan ezt említi: *jelekben, csodákban és erőkben mutatkozott meg az apostolságom köztetek.*

Egy másik fontos tény az apostoli hivatallal kapcsolatban: ahhoz, hogy valaki meg tudjon állni ebben a hivatalban, hogy az egyén, aki elhívást kap erre a hivatalra, meg tudjon állni, kell, hogy legyen egy személyes megtapasztalása Jézus Krisztussal. Ez egy nagyon mély, és valóságos megtapasztalás kell, hogy legyen, nemcsak másodkézből való, nemcsak a hagyományokon alapuló!

Nézzük meg a következő Igében Pál apostol hogy kérdez vissza magára:

1Korinthus 9:1

„Nem vagyok-é apostol? Nem vagyok-é szabad? Nem láttam-é Jézus Krisztust, a mi Urunkat? Nem az én munkám vagytok-é ti az Úrban?”

Pál apostolnak egy személyes megtapasztalása, egy látomása volt Jézus Krisztusról. A damaszkuszi úton volt éppen, amikor Jézus Krisztus megjelent neki, és egy nagyon mély személyes megtapasztalása volt Jézussal. Olyan hatalmas fényesség érte, hogy három napig nem is látott a szemére. Tehát nem másodkézből kapott megtapasztalás volt ez, hanem saját személyes, mély megtapasztalása!

Apostolok Cselekedetei 26:14-19

„Mikor pedig mi mindnyájan leestünk a földre, hallék szózatot, mely énhozzám szól és ezt mondja vala zsidó nyelven: Saul, Saul, miért üldözöl engem? Nehéz néked az ösztöke ellen rugódoznod. Én pedig mondék: Kicsoda vagy, Uram?

És az monda: Én vagyok Jézus, akit te üldözöl. De kelj fel, és állj lábaidra: mert azért jelentem meg néked, hogy téged szolgálóvá és bizonyossággá rendeljelek úgy azokban, amiket láttál, mint azokban, amikre nézve meg fogok néked jelenni; Megszabadítván téged e néptől és a pogányoktól, kik közé most küldelek, hogy megnyissad szemeiket, hogy a sötétségből a világosságra és a sátánnak hatalmából az Istenhez térjenek, hogy bűneiknek eltörlését és a megszenteltek között osztályrészt nyerjenek az énbennem való hit által. Azért, Agrippa király, nem levék engedetlen a mennyei látás iránt.”

Apostolok Cselekedetei 9:3-7

„És amint méne, lőn, hogy közelgete Damaszkuszhoz, és nagy hirtelenséggel fény sugárzá őt körül a mennyből: És ő leesvén a földre, halla szózatot, mely ezt mondja vala néki: Saul, Saul, miért üldözöl engem? És monda: Kicsoda vagy, Uram? Az Úr pedig monda: Én vagyok Jézus, akit te üldözöl: nehéz néked az ösztöke ellen rúgódoznod. Remegve és ámulva monda: Uram, mit akarsz, hogy cselekedjem? Az Úr pedig monda néki: Kelj fel, és menj be a városba, és majd megmondják néked, mit kell cselekedned. A vele utazó férfiak pedig némán álltak, hallva ugyan a szót, de senkit sem látva.”

Láttuk ezekből az Igékből tehát, hogy Pál apostolnak személyes megtapasztalása volt Jézus Krisztussal. Ez egy szellemi megtapasztalás volt, mert csukott szemekkel látta Jézus Krisztust, hallotta a hangját, és beszélt vele.

Megjegyezzük azt, amikor Pál a Galatákhöz ír. Ott azt írja a tanítványainak, hogy: *az az Evangélium, amit én hirdetek néktek, nem emberektől tanultam, hanem Jézus Krisztus kijelentése által kaptam* – mondja Pál.

Három évre rá, miután újjászületett, elment Jeruzsálembe, és meglátogatta Pétert Jeruzsálemben, és 15 napot töltött együtt Péterrel. Pál itt elmondja, hogy nem találkozott a többi apostolokkal, csak Jakabbal, az Úr atyjafiával. Ezt követően 14 éves szolgálatra ment el, miután újra visszatér Jeruzsálembe.

Galata 1:12

„Mert én sem embertől vettem azt, sem nem tanítottak arra, hanem a Jézus Krisztus kijelentése által.”

Galata 1:18-19

„Azután három esztendő múlva fölmentem Jeruzsálembe, hogy Pétert meglátogassam, és nála maradtam tizenöt napig. Az apostolok közül pedig mást nem láttam, hanem csak Jakabot, az Úr testvérét.”

Galata 2:1-2

„Azután tizennégy esztendő múlva ismét fölmentem Jeruzsálembe Barnabással együtt, elvivén Titust is. Fölmentem pedig kijelentés következtében és eléjük adtam az Evangéliumot, melyet hirdetek a pogányok között, de külön a tekintélyeseknek, hogy hiába ne fussak, vagy hogy eddigi futásom ne váljék hiábavalóvá.”

Amit itt Pál apostol mondani akar: ő nem tudott arról, amit Péter s a többi apostol Jeruzsálemben prédikáltak. De föl kellett mennie meggyőződni arról, hogy amit a többiek hirdetnek, az ugyanaz-e, amit ő hirdet. Tehát fel kellett mennie Jeruzsálembe, megismerkedni a többi apostollal, hogy az őáltala kapott kijelentés által kapott tudás, és amit a többi apostol tapasztalatból tudott, az egyezik-e. Ő az egyetlen, és egyedül igaz Evangéliumot hirdette, amelyet kijelentés által kapott Jézus Krisztustól.

Nagyon fontos, hogy bárki, aki kijelentést kap az Úrtól, meg kell vizsgálnia, hogy az az Igével egyezően hangzik-e! Mindent meg kell vizsgálnod, hogy Isten Igéjének a vonalában van-e!

Nézzük meg, hogy mi egy apostol munkája! Pál a következőt mondja:

1Korinthus 3:10

„Az Istennek nékem adott kegyelme szerint, mint bölcs építőmester, fundamentumot vettem, de más épít reá. Ki-ki azonban meglássa, mimódon épít reá.”

Efezus 2:20

„Kik az apostolok és próféták alapkövére lettek építve, lévén a szegletkő maga Jézus Krisztus.”

Nincs más alap tehát Jézus Krisztus gyülekezetére! És az apostolok feladata az volt, hogy a keresztény alapelveket, alapköveket lerakják. Mi az egész gyülekezetről beszélünk most, Jézus Krisztus gyülekezeti testéről. Az apostolok munkája az volt, hogy ezt az alapkövet lerakják. Ahogy látjátok, az építőmester maga Pál volt, de hogy ki-ki hogy épít rá, ez már másnak az elhívása.

Jelenések 21:14

„És a város kőfalának tizenkét alapja vala, és azokon a Bárány tizenkét apostolának nevei.”

Ez a 12 apostol Jézus Krisztus első 12 apostola volt. Ők voltak a korai gyülekezeti idők úttörői, az alapok lerakói. A gyülekezeti alapokat nekik kellett lerakniuk azért, hogy a Szent Szellemet magukhoz fogadták, és a szent elhívás ígéreteit megkapták. Ez minden keresztény hit és gyakorlat alapja.

A szent kinyilatkoztatást az Igéből fogod te is megkapni.

Ezeket az alapokat nem kell újra lerakni. Az helytelen, ha valaki azt gondolná, hogy ezekhez az alapokhoz bármit is hozzá kellene rakni, úgynevezett új kinyilatkoztatott jelenségekkel - mert az már csak félrevezető lenne.

Ahogy tanulmányozzuk az apostol szolgálatát, megállapíthatjuk, hogy az összes többi szolgálat belefoglaltatik az apostoli szolgálatba. Lehet mondani, hogy a prófétai kenet is belefoglaltatik ide. Az evangélista szolgálata, hogy az embereket üdvösségre vezeti – az is ide foglaltatik. A pásztori kenet, amely arról gondoskodik, hogy az ő gyülekezetét vigyázza, és a tanító elhívása, amelynek a dolga, hogy Isten Igéjét igaz módon tanítsa.

Ahogy ezt látjuk Pál szolgálatában: nemcsak hogy tanított, hanem arra is megkapta a képességet az Úrtól, hogy új gyülekezeteket építsen ki. Megfigyelhetjük Pál szolgálatában, hogy volt, ahol hat hónapot maradt, volt, ahol 3 évet marad egy helyen, hogy a munkáit kiépíthesse. Az apostoli szolgálatban tehát belefoglaltatik az a képesség, hogy új gyülekezeteket tudjon kiépíteni.

Az *1Korinthus 12:28*-ban a felsorolásban találhatjátok a szolgálati ajándékok között a kormányokat is. Ez az eredeti görög szöveg szerint a következőképpen hangzik: *szervezeti erőt* jelent. Ez egy szolgálati ajándék. Vannak olyan emberek, akik ajándékozottak ezen a területen - ahogy az evangélistának megvan a képessége arra, hogy embereket üdvösségre vezessen. De Isten őt nem ruházza föl, az evangélistát arra, hogy az embereket tovább tanítsa, vagy gyülekezeteket építsen ki.

De az apostolnak megadatik az a képesség, hogy embereket megváltásra vezessen. Megadatik a képesség neki a szervezésre, megadatik neki a képesség gyülekezetek megalapítására, hogy tanítsa az embereket, és hogy az embereket az igazságra megalapozza.

Szeretném, ha megfigyelnétek valamit az *1Korinthus 9:1-2*-ben!

1Korinthus 9:1-2

„Nem vagyok-é apostol? Nem vagyok-é szabad? Nem láttam-é Jézus Krisztust, a mi Urunkat? Nem az én munkám vagytok-é ti az Úrban? Ha egyebeknek nem vagyok apostola, de bizony néktek az vagyok, mert az én apostolságomnak pecsétje ti vagytok az Úrban.”

Mit mond itt Pál?

Nem vagyok apostola másoknak, de Isten szent erejére irányítására és elhívására hozzátok küldött az Úr.

Mert az 'apostol' a görög nyelvben 'küldötter' jelent. Pál tehát küldött volt a pogányokhoz. Az apostoli elhívásnak ajándékként az erő megadatott neki, hogy kiépítse a testet, gyümölcsöt hozzon a szolgálatában. Ahogy mondja: „*az én apostolságomnak pecsétje az Úrban ti vagytok.*”

Az apostolnak hatalmat kell gyakorolnia azok felett a gyülekezetek felett, amelyeket létrehoz. Ez nem egy természeti jellegű hatalom, ez egy szellemi hatalom! Mert az a kenet, ami Pál életén volt, abban erő és hatalom volt. Ez az erő és a hatalom azt szolgálta, hogy segítsen azoknak a kiépülő gyülekezeteknek a munka építésben, és az ördöggel való szembenállásban. Ahogy mondja az apostol itt: „*az én munkám vagytok az Úrban.*”

Ahogy olvastuk a Galata levélben, Pál apostol elment és meglátogatta Péter, és elment, és meglátogatta Jakabot is. Ahogy mondja Pál az Igét a Galata levélben:

Galata 1:19

„Az apostolok közül pedig mást nem láttam, hanem csak Jakabot, az Úr testvérét.”

A jeruzsálemi látogatásán tehát Pál nem találkozott mással, csak Péterrel és Jakabbal.

Figyeljétek meg, hogy Jakab nem volt az eredeti 12 apostol közül való! Jakab Jézus testvére volt, és Jakab a jeruzsálemi gyülekezet egyik pásztora volt. Jakab akkor vált hívővé, amikor Jézus Krisztus visszatért hozzájuk. Jakab tehát a jeruzsálemi gyülekezet pásztora volt, de egyben apostol is. Pál tehát nem mondja, hogy neki bármilyen hatalma lenne a jeruzsálemi gyülekezet felett. Pálnak hatalma volt azok felett a gyülekezetek felett, amelyeket ő hozott létre.

Ez egy nagyon jó pont, ha megláttok! Sokszor azt mondják az emberek, hogy: *én apostol vagyok.* Soha az életben semmit nem hoztak még lére. Ahogy ezt mifelénk mondják, már régebben is fújt a szél, de előzőleg nem volt ilyen rossz szimata.

Vannak, akik szeretnének hatalmat gyakorolni, szeretnék, ha mindenki nekik engedelmeskedne - de mivel nincs hatalmuk a többiek felett, ezért a többiek nem engedelmeskednek nekik.

Tehát *Jakab*, és nem *Pál* volt az apostol a jeruzsálemi gyülekezetben. Ez tehát nagyon jó példa arra, hogy belássátok, hogy egyik apostol a másik apostolt nem irányíthatja, nem uralhatja!

Tudjuk, hogy a korai gyülekezeti időszakban voltak apostolok. A kérdés, hogy vannak-e ma is apostoli szolgálatban emberek? Létezik-e még ez a hivatal Jézus Krisztus gyülekezeti testében?

Először is meg kell állapítanunk egy valamit, hogy az eredeti 12 Apostolhoz hasonlóan nem volt több apostol. Még Pál sem tartozott közéjük.

Nézzük meg az Apostolok cselekedetei könyvében, mit mond erről Péter!

Apostolok Cselekedetei 1:15-23

„És azokban a napokban felkelvén Péter a tanítványok között, vala pedig ott együtt mintegy százhusz főnyi sokaság, monda: Atyámfiak, férfiak, szükség volt betelni annak az Írásnak, melyet megjövendölt a Szent Szellem Dávid szája által Júdás felől, aki vezetőjük lett azoknak, akik elfogták Jézust. Mert miközénk számláltatott, és elnyerte ennek a szolgálatnak az osztályrészét. Ez hát mezőt szerze hamisságának béréből; és alázuhánván, elhasadt középen, és minden belső része kiomlott. És ez tudtukra lett mindazoknak, kik Jeruzsálemben lakoznak; úgyhogy az a mező tulajdon nyelvükön Akeldamának, azaz Vérmezőnek neveztetett el. Mert meg van írva a Zsoltárok könyvében: Legyen az ő lakóhelye pusztá, és ne legyen lakó abban. És: Az ő püspökségét más vegye el. Szükség azért, hogy azok közül a férfiak közül, akik velünk együtt jártak minden időben, míg az Úr Jézus közöttünk járt-kelt, a János keresztségétől kezdve mind a napig, melyen fölviteték tőlünk, azok közül egy az Ó feltámadásának bizonyosága legyen mivelünk együtt. Állatának azért elő kettőt, Józsefet, ki hívatik Barsabásnak, kinek másik neve Justus volt, és Mátyást.”

Sokszor az emberek, mivel ezt a területet nem látják tisztán, elvesztik e vonal lényegét!

Péter, miközben együtt imádkoztak, kapta ezt a kinyilatkoztatást, hogy nekik tizenkettőnek kell lenni, mint apostoloknak, hogy bizonyosságot tegyenek Jézus Krisztus haláláról és feltámadásáról. És azt mondja Péter, hogy olyannak kell lenni a tizenkettediknek is, aki Jézus Krisztus három és fél éves szolgálatát végigkísérte.

Sokszor a keresztények azt hiszik, hogy Péter itt elhibázta, mert nem Pált választotta tizenkettediknek. Először is Pál ebben az időben még nem volt újjászületett keresztény, másrészt Pál nem lehetett volna egy a tizenkettő közül, mivel Pál nem töltötte ezt a három és fél évet Jézussal – tehát nem tudott volna tanúskodni erről az időről. Pál ugyan apostola lett a pogányoknak, de ebben a hivatalban, az 12 apostol hivatalában nem tudott volna megállni. Tehát ez úgymond már egy ironikus tanításnak tűnne.

A 12 eredeti apostolnak az volt a feladata, hogy az alapköveket lerakja, amit többet már nem kell lerakni!

Ha tovább olvassátok az Igét, látjátok majd, hogy Mátyást helyezték Júdás helyére. Júdás, aki eltévelyedetett, annak idején a 12 apostol között szolgált. De Júdás helyett sorsot vetettek, és Mátyásra esett a sors, és a 11 apostol közé tizenkettediknek számláltatták ezután.

Senki más tehát nem léphet a 12 apostol mellé ebben az értelemben!

De a kérdés így hangzik: létezik-e az apostoli hivatal a mai napon is?

Van, aki erre a kérdésre bizonytalanul adja meg a választ. De ahogy mondjuk: *Isten a gyülekezeti testbe helyezett elsőként apostolokat.* Az Efezusi levélben is olvastuk, hogy az apostolokkal kezdődik a szolgálati elhívások felsorolása.

Ha valaki ebből a szolgálati felsorolásból kivenne valamit, akkor a Bibliának ezt úgy kellene tanítani, hogy ezek a szolgálati elhívások csak egy rövid időcskére szóltak, vagy csak egy kis időtartományra vonatkoztak ezek az elhívások.

Ha én szeretném azt hinni, hogy a mai napon is vannak még pásztori elhívások, hogy ha még a mai napon is hisszük azt, hogy vannak evangélisták, a mai napon is hisszük azt, hogy vannak tanítók, akkor a további két elhívást is hinnem kell! A Bibliában ezeknek mind együtt kell állniuk!

Az Újszövetségben látjuk majd, hogy a 12 apostolon kívül sok más apostol is szerepel. Van tehát az eredeti 12, Júdást is apostolnak hívta a Biblia, és ezen kívül betöltötte a gyülekezet vezetését is. Mátyásról, mint az előbb mondtuk, tizenharmadikként betöltötte az apostoli elhívást.

Megnézzük a következőkben, az Újszövetségben azokat a szolgálókat, akiket az Ige apostoloknak nevez. Tehát ezeken az Igéken fogunk most sorjában végigmenni!

Apostolok Cselekedetei 14:14

„Mikor azonban ezt meghallották az apostolok, Barnabás és Pál, köntösüket megszagatván, a sokaság közé futottak és így kiáltottak.”

Tehát az Igében Barnabást és Pált az Ige apostoloknak nevezi. Ők tehát, ha sorban számoljuk, a 14. és a tizenötödikek a sorban. Emlékeztetni szeretnénk benneteket, hogy Jakab már előzőleg a tanításokban apostolnak neveztetik!

A következő részből megtudjátok, hogy Jakab szintén apostolként neveztetik:

Galata 1:15-19

„De mikor az Istennek tetszett, aki elválasztott engem az én anyám méhétől fogva, és elhívott az Ő kegyelme által, hogy kijelentse az Ő Fiát énbennem, hogy hirdessem Őt a pogányok között: azonnal nem tanácskoztam testtel és vérrrel, sem nem mentem Jeruzsálembe az előttem való apostolokhoz, hanem elmentem Arábiába, és ismét visszatértem Damaszkuszba. Azután három esztendő múlva fölmentem Jeruzsálembe, hogy Pétert meglátogassam, és nála maradtam tizenöt napig. Az apostolok közül pedig mást nem láttam, hanem csak Jakabot, az Úr testvérét.”

Jakab tehát, ha sorban számítjuk, a tizenhatodik említett apostol.

Róma 16:7

„Köszöntsétek Andronikust és Juniát, az én rokonaimat és az én fogolytársaimat, akik híresek az apostolok között, akik nálamnál is előbb voltak a Krisztusban.”

Itt tehát olvashatjuk a Bibliában a 17. és a 18. számú apostolt.

1Korinthus 4:6-9

„Ezeket pedig, atyámfiain, példában szabtam magamra és Apollósra tiérettetek, hogy rajtunk tanuljátok meg, hogy annak felette ami írva van, nem kell bölcselkedni; hogy senki se fuvalkodjék fel az egyikért a másik ellen. Mert kicsoda különböztet meg téged? Mid van ugyanis, amit nem kaptál volna? Ha pedig úgy kaptad, mit dicsekszel, mintha nem kaptad volna? Immár beteltetek, immár meggazdagodtatok, nálunk nélkül uralkodásra jutottatok; vajha csakugyan uralkodásra jutottatok volna, hogy mi is veletek egybe uralkodhatnánk. Mert úgy vélem, hogy az Isten minket, az apostolokat, utolsókul állított, mintegy halálra szántakul: mert látványossága lettünk a világnak, úgy angyaloknak, mint embereknek.”

Ebben az Igerészben, amit felolvastunk, Apollóst Pál, mint apostoltársát említi, tehát ő lesz a 19. apostol a sorban.

1Thesszalonika 1:1

„Pál, Silvánus és Timótheus a thesszalonikabeliek gyülekezetének, amely van az Atya Istenben és az Úr Jézus Krisztusban: kegyelem néktek és békesség Istentől, a mi Atyánktól, és az Úr Jézus Krisztustól.”

Silvánus és Timótheus az Igében mint apostol említették, ők tehát a 20. és a 21. lesz.

1Thesszalonika 1:1-6

„Pál, Silvánus és Timótheus a thesszalonikabeliek gyülekezetének, amely van az Atya Istenben és az Úr Jézus Krisztusban: kegyelem néktek és békesség Istentől, a mi Atyánktól, és az Úr Jézus Krisztustól. Hálát adunk az Istennek mindenkor mindnyájatokért, emlékeztvén rólatok a mi imádságainkban; Szüntelenül emlegetve a ti hitetek munkáját, és a ti szeretetetek fáradozását, és a mi Urunk Jézus Krisztus felől való reménységetek állhatatosságát, a mi Istenünk és Atyánk előtt: Mivel tudjuk, Istentől szeretett atyámfiain, hogy ti ki vagytok választva; Mivelhog a mi Evangéliumunk nálatok nem állt csak szóban, hanem isteni erőben is, Szent Szellemben is, sok bizodalomban is; amiképpen tudjátok, hogy milyenek voltunk közöttetek a ti érdeketekben. És ti ami követőinkké lettetek és az Úréi, befogadván az Igét sokféle szorongattatás között, a Szent Szellem örömevel.”

1Thesszalonika 2:1-6

„Mert magatok is tudjátok, atyámfiain, hogy a hozzátok való menetelünk nem volt hiábavaló; Sőt inkább, noha előbb már szenvedés és bántalmazás ért bennünket Filippiben, amint tudjátok, volt bátorságunk a mi Istenünkben, hogy közöttetek is hirdessük az Isten Evangéliumát sok tusakodással. Mert ami buzdításunk nem hitetésből van, sem nem tisztátalanságból, sem nem álnokságból: Hanem amiképpen az Isten méltónak tartott minket arra, hogy reánk bízsa az Evangéliumot, akképpen szólunk. Nem úgy, mint akik embereknek akarnak tetszeni, hanem az Istennek, aki ismeri a mi szívünket. Mert amint tudjátok, sem hízelkedő beszéddel, sem telhetetlenség színében nem léptünk fel soha, Isten a tanú rá; Sem emberektől való dicsőítést nem kerestünk, sem tőletek, sem másoktól, noha mint Krisztus apostolai, felléphettünk volna tekintélyünk súlyával.”

A következőkben a 2Korinthus 8:23-ban olvashatunk apostolról:

2Korinthus 8:23

„Akár Titusról van szó, ő az én társam és köztetek segítségem; akár a mi atyámfiai felől, ők a gyülekezetek követői és Krisztus dicsősége.”

Tehát a mostani Ige alapján a 22. és a 23. apostolt is megszámlálhatjuk.

A 'követ' a görögben szintén apostolt jelent.

Filippi 2:25

„De szükségesnek tartottam, hogy Epafróditust, az én atyámfiat és munkatársamat és bajtársamat, néktek pedig követeteket és szükségemben áldozatot hozó szolgátoakat hazaküldjem hozzátok.”

Tehát az Igében Epafróditust úgy olvashatjuk, mint a ti követeteket – tehát őt is apostolnak nevezi az Ige. Ő a 24. a sorban.

Jézus Krisztussal kezdtük a sort, az Ige Őt is apostolnak nevezi - a 25. tehát.

Júdás könyve a Bibliában jól ismert. Úgy gondolom, hogy bármelyik részét a Bibliának, bármelyik levelét apostol írta, így azt gondolom, hogy Júdást is odasorolhatjuk. Ő lenne a 26. a sorban. Úgy gondolom, hogy biztonsággal helyezhetjük Júdást az apostolok sorába, mert ha minden más könyvet apostol írt, akkor ez a könyv sem lehet kivétel.

Létezik-e az apostoli hivatal manapság? Hála az Úrnak, létezik! Miért? Mert ez a szolgálat is hozzátartozik Jézus Krisztus gyülekezeti testének az építéséhez.

Ahogy az *Efezus 4:12-13*-ban olvashatjuk:

Efezus 4:12-13

„Szolgálat munkájára tökéletesítve a szenteket, a Krisztus Testének építésére: Míg eljutunk mindnyájan az Isten Fiában való hitnek és az Ő megismerésének egységére, érett férfiúságra, a Krisztus teljességével ékeskedő kornak mértékére.”

Megérkeztünk már erre a csodálatos helyre, amit itt az Ige említ? Még nem érkeztünk meg erre a teljességre, amit az Ige említ, a hitnek az egységére.

A te gyülekezeted elérkezett már oda? Találkoztam már ugyan olyan gyülekezettel, aki azt gondolta magáról, hogy ő már elérkezett. Az igazság az, hogy ők a legnagyobb csecsemők a sorban, és sajnos, ők tudnak a legkevesebbet.

„Amíg mindannyian eljutunk a hit egységére, Krisztus teljességével ékeskedő kornak mértékére” – akkor lesz meg a szilárd alapunk. Isten Igéje a szilárd alap. És ezért az apostoli hivatalra is szükség van, és ezért a mai nap is létezik ez a szolgálat Jézus Krisztus gyülekezeti testében, működni kell!

De nem az a feladata az apostoli szolgálatnak, hogy Jézus Krisztus alapjait lerakja újra - de az Újszövetségben teljesen világos, hogy több mint 12 apostol szerepel, és az apostolnak tiszta feladata, hogy fölépítsen, és nem az, hogy leromboljon. Nem az a feladata, hogy megossa Jézus Krisztus testét! Föl kell építenie Jézus Krisztus testét!

Mennyi ideig lesznek még ezek a szolgálatok valóságban jelen? Amíg eljutunk az érett férfiúságra, a hitben és a megismerésben való egységre, a teljességre.

Ez a szolgálat tehát egy valóságos áldás!

Mi az, amit keresnünk kell?

Első sorban: az egyénnek kiváló szellemi ajándékokkal kell rendelkeznie.

Másodsorban: szükséges, hogy mély, személyes megtapasztalása legyen Jézus Krisztussal.

Harmadsorban: meg kell, hogy legyen az ereje és a hatalma arra, hogy gyülekezeteket tudjon felépíteni.

Negyedszer: tudjon megfelelő szellemi vezetést nyújtani a többiek számára.

Azok, akik ezt meg tudják tenni, ezek, akiket Isten elküld valójában Jézus Krisztus által, hogy Isten munkáját végezzék.

Úgy gondolom, hogy a következőkben sokunk számára segítség, ha végigolvasunk egy-két Igét. A következő Igerészletben kaptok csodálatos magyarázatot a szolgálati elhívásokra, ajándékokra:

Efezus 4:8-17

„Ezért mondja az Írás: Fölmenvén a magasságba, foglyokat vitt fogva, és adott ajándékokat az embereknek. Az pedig, hogy fölment, mit jelentene mást, mint hogy előbb le is szállott a föld alsóbb részeire? Aki leszállott vala, ugyanaz, aki fel is ment, feljebb minden egeknél, hogy betöltse a mindenséget. És Ő adott némelyeket apostolokul, némelyeket prófétákul, némelyeket evangélistákul, némelyeket pedig pásztorokul és tanítókul: Szolgálat munkájára tökéletesítve a szenteket, a Krisztus Testének építésére: Míg eljutunk mindnyájan az Isten Fiában való hitnek és az Ő megismerésének egységére, érett férfiúságra, a Krisztus teljességével ékeskedő kornak mértékére, hogy többé ne legyünk gyermekek, akik mindenféle tanítás szelében ide-oda hányódnak és sodródnak az emberek álnokságától, tévútra csábító ravaszságától, hanem az igazságot szólván szeretetben, mindenestől fogva növekedjünk abban, aki a fej, a Krisztusban; Akiből az egész Test, szép renddel egyberakva és egybeszerkesztve az Ő segítségének minden kapcsaival, minden egyes tagnak mértéke szerint való munkássággal teljesíti a Testnek növekedését a maga fölépítésére szeretetben. Ezt mondom annakokáért és bizonyoságot teszek az Úrban, hogy ti többé ne járjatok úgy, mint ahogy a pogányok járnak az ő elméjüknek hiábavalóságában.”

Ez a tanítás remélem, hogy segített mindazoknak, akik meghallgatták a mai tanítást a szolgálati elhívásokról, és ajándékokról, megértették, hogy Jézus Krisztus hogyan működik jelenleg a mai korban az Ő gyülekezeti testében, hogyan építi az Ő gyülekezetét.

A tanítás folytatásaként a többi szolgálati elhívásról is készülnek kazetták, és ezek is segíteni fognak abban, hogy hány fajta, milyen fajta elhívásai vannak az Úrnak, és azt hogyan lehet betölteni.

Én személy szerint úgy hiszem, hogy valaki akkor képes betölteni az apostoli hivatalt, hogyha előtte a többi hivatalok közül már egyet, vagy kettőt betöltött.